

Уведено у нови инвентар бр. 2265
1 јануара 1942 год.
Београд.

У ИМЕ
ЊЕГОВОГ ВЕЛИЧАНСТВА
АЛЕКСАНДРА I.
по милости божјој и воли народној
Краља Србије
МИ КРАЉЕВСКИ НАМЕСНИЦИ

ПРОГЛАШАВАМО И ОБЈАВЉУЈЕМО СВИМА И СВАКОМЕ, ДА ЈЕ НАРОДНА СКУПШТИНА РЕШИЛА, И ДА СМО МИ ПОТВРДИЛИ И ПОТВРЂЕУЈЕМО:

ЗАКОН
о
ПОСЛОВНОМ РЕДУ У НАРОДНОЈ СКУПШТИНИ.

ГЛАВА I.
Састањак посланика и прегледање њихових
пуномоћстава.

Члан 1.
У очи онога дана, у који је Народна Скупштина сазвана Краљевим указом, сви су посланици дужни бити у месту где ће Скупштина држати своје седнице (чл. 102. Устава) и ту остати и скупштинске послове радити све док Скупштина не буде закључена, или распуштена, или док њене седнице не буду одложене.

1

Документ
38596

Члан 2.

На првом састанку сваког сазива Народне Скупштине (Чл. 105. Устава) заузеће председничко место, као привремени председник, по годинама најстарији члан Скупштине. Секретарску дужност вршиће, као привремени секретари, четири посланика које буде предложио привремени председник.

Члан 3.

Одмах за тим, Народна Скупштина поделиће се коцком у девет одсека (чл. 105. Устава).

Подела ова извршиће се на овај начин:

У један ковчежић спустиће се онолико листића једне исте боје и једног истог облика, колико има народних посланика у Скупштини. На сваком листићу биће записано име по једног посланика, којега је бирачки одбор прогласио за изабраног. Листићи ће бити савијени на четворо. Један секретар, којег буде одредио председник, извлачиће редом за сваки одсек, почев од 1. па до 9. по онолико листића, колико посланика на сваки одсек долази, и прочитати гласно имена која су на њима записана. Тројица осталих секретара бележиће за сваки одсек редом извучена имена. Кад овај посао буде свршен, Председник ће Скупштине, или онај секретар ког он позове, прочитати укупно који посланици у који одсек улазе.

Члан 4.

Кад се ова подела изврши, Председник прекида седницу, а одсеци за то време бирају сваки по једног члана у одбор за преглед пуномоћства.

За тим овај одбор бира себи председника и секретара.

Кад се седница настави, председничко место заузима председник одбора за преглед пуномоћства, а секретарску дужност вршиће и даље привремени секретари до избора сталног председништва.

Члан 5.

Председник одбора позваће народне посланике да предаду одбору своја пуномоћства.

Сем тога предаће се одбору и све службене или приватне жалбе противу избора, као и сва друга изборна акта, која се према Уставу и изборном закону имају доставити Народној Скупштини.

Члан 6.

Пошто буду прегледана сва пуномоћства, одбор ће именовати једног или два известиоца, који ће поднети у његово име извештај Народној Скупштини.

Председник одбора сазваће седницу Народне Скупштине.

На ову седницу биће позвани сви који су предали своја посланичка пуномоћства одбору, не гледајући како је решење о њима донео одбор.

Члан 7.

У одборском извештају може се тражити да се избор оснажи, или да се уништи, или да се привремено одложи одлука о њему, док се не учини потребна истрага.

О свим оним изборима за које одборски извештај предлаже да их Скупштина оснажи, претрес

се може водити, и о њима се може решавати укупно. Али ако двадесет посланика затраже, да се који од њих издвоји, па о његову избору за себи претреса и реши онда ће се о њему водити засебан претрес. У том претресу може говорити и посланик чији се избор претреса, само што не може гласати. Оним пак изборима за које одбор предлаже да се униште, или да се привремено одложи одлука о њима, мора се пропретресати и решавати о сваком по наособ. У овом претресу могу учествовати сви који су предали одбору своја пуномоћства. Сви ће они имати право решавања, изузев једино онога о чијем се избору понаособ решава.

Члан 8.

Народна Скупштина може такође: или осножити избор, или га уништити, или одгодити одлуку о њему и наредити да се учини потребна истрага.

Председник ће одмах огласити одлуке скупштинске.

Члан 9.

Ако се посланичко место попуњава из кандидатске листе, онда ће одбор предложити Народној Скупштини, који по реду кандидат из дотичне листе долази на упражњено место. Народна Скупштина решиће о попуњењу за пет дана.

Кад се упражњена посланичка места попуњавају накнадним избором, пуномоћства њихова прегледаће на одређени начин исти одбор, који је прегледао и пуномоћства осталих посланика у почетку скупштинске периоде.

Ови ће посланици предавати своја пуномоћства одбору преко скупштинског председника који ће о том одмах известити Скупштину.

На случај да је ко од чланова за преглед пуномоћства отпао ма из ког узрока, онда ће одсек, који га је био изабрао, изабрати другог на његово место.

Члан 10.

На место посланика чији је избор уништен, Народна Скупштина одлучиће, да се из дотичне кандидатске листе, ако она није исцрљена, позве за посланика први по реду кандидат; а ако је исцрљена, да се преко министра унутрашњих дела нареди нов избор према члану 101. Устава.

Посланици о чијем је избору одложена коначна одлука скупштинска имаје привремено, док се та одлука не донесе, права да учествују у претресима скупштинским. Али они неће моći ни гласати ни подносити предлоге Скупштини, нити управљати интерpellацијом на министре.

Члан 11.

Пошто су овако посланичка пуномоћства прегледана и оверена, посланици полажу у скупштинској седници ову заклетву:

„Ја (име) заклињем се јединим Богом и свим што ми је по закону најсветије, и на овом свету најмилије, да ћу Устав верно чувати и да ћу у своме посланичком раду опште добро Краља и Народа, по мојој души и мојем знању, непрестано пред очима имати. И ако ово испуним онако ми Бог помогао и овога и онога света“ (члан 107. Устава).

ГЛАВА II.
Председништво Скупштине.

Члан 12.

На редовним и ванредним сазивима, којима се почиње скупштинска периода, приступа се избору председништва одмах пошто одбор буде пре гледао и оверио довољан број посланичким пуномоћстава и Скупштина о њима решила (члан 110. Устава).

Посланици који су поднели своја пуномоћства после поднесеног одборског извештаја неће учествовати у избору председништва.

На осталим редовним и ванредним сазивима скупштинским приступа се избору председништва одмах у првој седници, чим привремени председник и секретари заузму своја места, само ако је довољан број чланова за решавање присутан (члан 110. Устава).

Члан 13.

Председништво је састављено из Председника, два Потпредседника и седам секретара.

Ови часници скупштински бирају се за један сазив и њихов избор вреди до свршетка сазива.

Најпре ће се брати Председник Скупштине, затим први потпредседник, после тога други потпредседник, и најзад сви секретари једном листом.

При свим овим изборима гласање је тајно (чл. 111. Устава).

Члан 14.

За избор свију ових чланова председништва изискује се апсолутна већина гласова свију присутних посланика.

Ако се та апсолутна већина не добије ни на првом ни на другом гласању, на трећем ће гласању бити довољна релативна већина. При једној подели гласова решиће коцка.

Члан 15.

Чим се Скупштина образује, Председник то саопштава Влади. Влада ће за тим известити Председника кад ће Краљ отворити седнице скупштинске (члан 58. Устава).

Члан 16.

Председника је скупштине дужност: да одржава ред у скупштини за време седница, да пази да се овај закон о пословном реду као и други закони и уредбе који се буду односили на рад скупштински тачно извршују, да даје реч пријављеним говорницима, да поставља питања Скупштини о начину како ће се претресати и гласати, да оглашава резултат гласања, да води бригу о израђивању одлука скупштинских и да као Председник Скупштине говори у њезино име.

Председник Скупштине прима и отвара сва писма која су на Скупштину упућена; а тако исто он прима и отпушта скупштинске служитеље за све време скупштинског сазива.

Председник Скупштине не може учествовати у дебатама скупштинским. Он може једино узети реч да објасни прави смисао питања о којем се говори и да позове говорнике да се не удаљавају од њега.

Ако пак Председник жели да изложи своје мишљење о самом питању о којем се говори, он

ће морати напустити своје председничко место за све време док се о томе питању буде говорило и решавало. Ако се говори о каквом предмету састављеном из више чланака, Председник неће председавати само за време претреса и решавања о оном чланку о ком он говори: узме ли пак реч Председник у начелној дебати, он неће моћи председавати само док се тај начелни претрес незаврши.

Члан 17.

Кад Председник напусти своје председничко место с тога што хоће да учествује у претресу, или кад је иначе Председник спречен да дође у Скупштину или да председава, замењиваће га први потпредседник. Ако је и овај у истом случају, председаваће други потпредседник.

Потпредседник кад председава у седници скупштинској, има сва права и дужности које и Председник Скупштине.

Члан 18.

Дужност је скупштинских секретара: да воде записник о дневном реду и да састављају протоколе састанака скупштинских, да врше прозивку посланика, да читају у скупштини предлоге законске и све друге ствари које треба скупштини саопштити, да воде белешку о одлукама скупштинским, о начину и о резултату гласања. Један од секретара, којег буде одредио Председник, водиће надзор над вршењем целокупног канцеларијског рада скупштинског.

Ако би секретари били ма којим узроком спречени да врше дужност, замениће их привремено посланици, које ће Председник Скупштине одредити.

ГЛАВА III. Скупштински одсеци и одбори.

Члан 19.

Народна ће се Скупштина одмах пошто буду њене седнице отворене, и пре него што приступи икаквом другом послу, поделити коцком у 7 одсека, који ће бити означени бројевима од 1 до 7, а имати по могућности једнак број чланова.

Подела на одсеке обнављаће се сваког месеца.

Ова ће се подела вршити на исти начин на који се деле и одсеки, што бирају одбор за преглед пуномоћства. При овој подели рачунају се само они посланици, чија је пуномоћства скупштина оснажила, а посланици који после тога буду примљени, ако замењују изабране посланике, заузимају њихова места у одсеку; а ако никога не замењују, за њих се коцком одређује у који ће одсек доћи.

Члан 20.

Сваки ће одсек бирати себи председника и секретара.

Председници одсека споразумно са Председником Скупштине сазивљу седнице одсека.

Члан 21.

Одсеци утврђују свој дневни ред према дневном реду, који је скупштина за свој рад утврдила. Сваки ће одсек водити кратак протокол о својем раду. А у сваком протоколу биће записана имена присутних чланова.

Члан 22.

Сваки ће одсек претрести у општим цртама све законске и друге предлоге, које му Народна Скупштина буде упутила. Претрес овај мора се завршити у једној седници.

Одсеки ће за тим изабрати из своје средине сваки по једнога, или ако то наређује пропис законски, или нарочита одлука скупштинска, по два члана у одбор, који ће имати да проучи дотични предлог и да о њему поднесе Скупштини извештај.

Члан 23.

Избору одборника може се приступити само ако је половина чланова одсека присутна у седници. У противном случају избор ће се одложити за идућу седницу, која ће се одредити за први дан у који скупштина ради. На овој другој седници довољно је присуство тројице чланова да се избор изврши. Ако се тај избор не може извршити, дотични одбор ће почети свој рад не чекајући више на одборника из тог одсека, а Председник ће скупштине о томе известити скупштину.

Председник скупштине и потпредседници не могу се бирати у одборе који ће претресати законске предлоге.

Члан 24.

Одсеки не могу узети никакав предлог у претрес нити приступити избору одборника који ће имати да га проуче, пре него што протече 24 часа од како је дотични предлог штампан и раздат народним посланицима.

Члан 25.

Свакога месеца чим се образују одсеки, они ће сваки из своје средине изабрати по једног одборника. Ови ће скупа образовати сталан месечан одбор од седам лица за молбе и жалбе.

Члан 26.

Чим буде Влада поднела скупштини штампан нацрт буџета (члан 174. Устава) за идућу рачунску годину, одсеки ће изабрати сваки по два члана у буџетски (финансијски) одбор.

Члан 27.

Овај ће одбор остати у дужности за све време трајања сазива у којем је изабран. Сем буџета он ће још испитивати и подносити извештај скупштини:

1. о законским предлозима којима се траже ванредни или накнадни кредити за текућу или истеклу рачунску годину;

2. о законским предлозима чије би усвајање утицало непосредно на суму државног прихода или расхода. Кад примање таких предлога повлачи за собом повећање расхода, буџетски одбор има дати своје мишљење само о начину како да се одговори финансијским потребама тога предлога.

3. О општем државном рачуну који Главна Контрола подноси Народној Скупштини (члан 182. Устава).

Члан 28.

Чим одсеки буду избрали одборнике за поједине законске предлоге које им је Народна Скупштина упутила, њихови председници ће о томе известити Председника Скупштине. Председник ће

Скупштине са своје стране сазвати без одлагања за исти или први идући радни скупштински дан одбор у седницу.

Члан 29.

Сваки ће одбор изабрати себи председника и секретара, и водити кратак протокол о својем раду. У протокол сваке седнице бележе се имена присутних чланова.

Члан 30.

Пошто претрес буде завршен одбор ће изабрати известиоца, који ће поднети Скупштини извештај о његовом раду.

Буџетски одбор може изабрати и више известилаца.

У случају кад се одбор подели на већину и мањину, и једна и друга страна бира засебно свога известиоца.

Члан 31.

Ако који од чланова одбора умре или да оставку на своје посланичко место или на чланство у одбору, или из ма каквог другог узрока не може остати у одбору, на његово место бира новог одборника онај одсек који је изabrao и онога чије је место упражњено.

Члан 32.

Чланови владе, владини поверилици, као и онај посланик који је поднео дотични законски предлог, имају права на реч у одборским седницама. Ако су више народних посланика поднели

заједно предлог, они ће изабрати једнога између себе који ће говорити у одбору у њихово име.

Председник одбора је дужан известити о времену и месту држања одборских седница сва ова лица која имају права да буду саслушана у одбору.

Члан 33.

Одбори могу општити непосредно са министрима преко својега председника или преко члanova које буду одредили.

Члан 34.

Председник ће Скупштине доставити одборима сва акта што се односе на предмете који се у њима испитују.

Сви народни посланици могу прегледати та акта упућена одборима, али то само у згради скупштинској и у време кад то не смета раду одборском.

Члан 35.

Одсеци и одбори састају се и раде у згради скупштинској у нарочито за њих одређеним одјама. Али одбори могу, ако њихов посао буде изискивао, држати своје седнице у министарствима.

ГЛАВА IV.

Адреса и депутације скупштинске.

Члан 36.

Нацрт адресе, коју Народна Скупштина има да састави у одговор на престону беседу Краљеву, израдиће један нарочити одбор од 14 чланова.

Овај се одбор бира у седници скупштинској једном општом листом и тајним гласањем.

Члан 37.

О нацрту адресе коју овај одбор изради и поднесе Скупштини водиће се претрес у начелу и у појединостима.

Начрт адресе не може се узети у претрес пре него што протеку 24 часа од како је он наштампан и раздат народним посланицима, осим ако Скупштина друкче реши.

Члан 38.

Усвојену адресу ће потписати у име Скупштине Председник, потпредседници и секретари Скупштине.

Депутација скупштинска, која ће је предати Краљу, биће састављена од председништва које ју потписује, и од председника скупштинских одсека.

Члан 39.

У свима другим приликама, скупштинске депутације бирају се коцком, пошто је скупштина претходно одредила из коликог ће броја посланика депутација бити састављена. У састав депутације улазе Председник или, ако је он спречен, један од потпредседника.

Пре него што се Скупштина отвори, не могу се никакве депутације бирати.

ГЛАВА V.

Седнице скупштинске.

Члан 40.

Седнице скупштинске отвара Председник Скупштине. Он руководи претресом, стара се да се

све одредбе овога закона о пословном реду тачно испуњавају и да се за све време седнице одржи потпун ред.

Члан 41.

Седнице су Народне Скупштине јавне. Али се оне могу претворити у тајне, кад то захте Председник Скупштине, Влада, или десет посланика.

Ако су тајност захтевали Председник Скупштине или десет посланика, Скупштина може узети у решавање да ли седница да остане тајна или не. (чл. 109. Устава).

Предмети о којима се буде саветовано у тајном састанку, претресаће се, ако буде потребно, и одборима тајно, и о њима се никоме несме ништа казивати, осим посланицима и министрима, или онима који би од Владе били овлашћени.

Ако се о ком посланику докаже да није очувао тајну, Скупштина ће таквог посланика или на извесно време или са свим из своје средине искључити.

Предавање јавности владиних изјава, или предлога у тајним састанцима, може бити само са владиним пристанком.

Члан 42.

По предлогу Председника дневни ред за сваку идућу седницу утврђује сама Скупштина на крају своје седнице.

Овај дневни ред обзнатиће се нарочитим објавама у сали и згради скупштинској.

Члан 42.

Протоколе скупштинске водиће редом секретари које буде одредио Председник, и ови ће се

протоколи читати у почетку сваке скупштинске седнице.

Члан 44.

Сваки посланик има право да учини своје примедбе на протоколу. Ако секретар изјави да не прима учињену примедбу и да остаје при својој редакцији, решеће скупштина. Нађе ли скупштина да је примедба основана, секретар је дужан да према њој исправи протокол.

Протокол коначно усвојен потписује Председник, или онај који је председавао у седници, и они секретари који су га водили.

Ови ће се протоколи штампати у службеним новинама.

Члан 45.

Пре него што се пређе на дневни ред, Председник ће учинити скупштини сва саопштења која се ње тичу. Скупштина може решити, ако нађе за потребно, да се акта, која су јој саопштена, штампају.

Члан 46.

У Народној Скупштини имају права да говоре само народни посланици, министри и владини повериеници.

Члан 47.

Нико не може говорити у Скупштини пре него што буде тражио и добио реч од Председника.

Члан 48.

Председник даје реч народним посланицима оном редом којим су се за реч пријавили, а ми-

нистрима, владиним повериеницима и известиоцима одборским кад год затраже реч.

Сваки пријављени говорник има право да свој ред уступи другом говорнику.

Члан 49.

За реч се може пријавити сваки посланик, кад се отвори претрес и за време трајања претреса. Ако је на дневном реду законски предлог, пријаве за реч неће се примати пре него што буде прочитан одборски извештај.

Члан 50.

Осим министара, владиних повериеника и известилаца одборских, о једноме предмету не може говорити нико више од два пута, ако му то скупштина није нарочито допустила. Председник је дужан у таквом случају тражити од скупштине овлашћење да даде и по трећи пут реч пријављеном посланику.

Претрес у начелу као и претрес свакога члана у појединостима сматрају се као предмети за себе.

Члан 51.

Посланици, министри и владини повериеници могу говорити или са говорнице или са свога места

Члан 52.

Ако посланик тражи реч ради тога да исправи свој навод, који је погрешно изложен те дао повода каком неспоразуму, или изазвао потребу личне одбране, онда ће му се дати одмах чим сврши свој говор онај, који је ту исправку изазвао.

Ну говорник тада може исправљати само грешно наведена факта из свога говора.

Члан 53.

Говорник може говорити само о питању које је на дневном реду.

Ако буде уплетао друга питања у свој говор, Председник ће га опоменути да се врати на ствар.

Члан 54.

Ако би говорник, пошто је и по други пут опоменут да се врати на ствар, поново говорио о другим питањима а не о ономе које је на дневном реду, Председник ће ставити скупштини на решење, да ли да се говорнику закрати реч све док се на тој седници о томе истом питању буде говорило.

На овако постављено питање Скупштина гласа одмах седењем и устајањем. Ако резултат гласања буде сумњив, неће се приступити другом гласању нити ће се реч закратити говорнику.

Члан 55.

Упадање у реч, прекидање говорника и свака друга манифестија која спречава слободу говора забрањује се.

Члан 56.

Претрес се може закључити:

1. Кад се иссрпе листа пријављених говорника, или и без тога, кад Скупштина изјави жељу, да се претрес закључи а томе се нико не противи;

2. Ако би се једни посланици противили закључењу претresa, онда пошто између њих говоре

они који су се већ јавили за реч, а нису ни један пут говорили о том предмету. У овом случају говорник се не може користити правом, по другом ставу члана 49. овога закона.

Члан 57.

Пошто је претрес свршен може се говорити само о начину постављања питања која се решава.

Члан 58.

Ако седница постане бурна, Председник ће најпре опоменути Скупштину да ће прекинути седницу ако се мир не поврати. Не буде ли та опомена у стању да умири Скупштину толико да се говор посланика може лепо чути и саслушати, он ће обуставити седницу за неко време.

По истеку тога времена седница се наново отвара.

Али ако се опет на истој седници појави неред, Председник ће затворити седницу и замазати идућу седницу за први дан у који скупштина ради.

Члан 59.

Скупштинске седнице затвара Председник са пристанком Скупштине, и затим објављује: дан и сат у који се има сазвати идућа седница; и дневни ред те седнице.

ГЛАВА VI.

Поднашање и претрес законских предлога.

Члан 60.

Законске предлоге могу подносити Народној Скупштини или Влада у име Краља, или један или више народних посланика.

Члан 61.

Од стране Владе могу подносити Скупштини законске предлоге само министри.

Предлог владин прочитаће се одмах у Скупштини, па ће за тим бити предан председништву.

Председник ће се старати да се предлог увек штампа заједно са разлозима кад су они писмено изложени, и у што краћем року наштампан разда народним посланицима.

Члан 62.

Уз законски предлог Влада је дужна поднети Скупштини мишљење Државног Савета, које ће се у исто време кад и предлог прочитати у Скупштини и заједно с њиме наштампати и раздати народним посланицима. Док јој се ово саветско мишљење не поднесе, Скупштина неће поднесени јој предлог узети у претрес (чл. 145. тач. 2. Устава). Ако Савет у одређеном року не поднесе мишљење Скупштина ће и без саветског мишљења прећи на претрес и решавање (чл. 145. тач. 2. Устава).

Члан 63.

И предлог законски и мишљење Државног Савета о њему, Председник ће, чим буду штампани и раздани народним посланицима, упутити одсесима скупштинским, који ће, управљајући се према одредби у глави III. овог закона, изабрати нарочити одбор, да га проучи и поднесе Скупштини извештај о њему.

Члан 64.

Чим извештај одборски буде готов, Председник ће известити о томе Скупштину. Скупштина

ће пошто јој извештај буде прочитан утврдити дан, у који ће се отворити претрес о дотичном предлогу.

Ако који члан одбора има одвојене мишљење, он је дужан дати га одбору, који га мора изнети у свом извештају.

Члан 65.

Извештај ће се штампати и раздати свима посланицима. Претрес о предлогу законском не може се отворити пре него што претече 24 часа од како је раздан извештај.

Члан 66.

Сваки ће се законски предлог читати и о њему ће се гласати два пута у току истога сазива Скупштине. Између првога и другога гласања треба да прође најмање пет дана (члан 116. Устава).

Члан 67.

При првом читању отвориће се начелни претрес о законском предлогу у целини. По свршеном начелном претресу гласа се: прима ли се предлог у начелу или не.

Ако се предлог у начелу одбаци, престаје сваки даљи говор и решавање о њему. Ако ли се пак он у начелу прими, прећи ће се на испитивање појединих чланака и предложених измена и допуна.

Кад се онај специјални претрес сврши, Скупштина ће утврдити дан у који се друго читање законскога предлога ставља на дневни ред.

Члан 68.

При другом читању почеће се одмах претрес појединих чланака и о сваком поједином чланку

као и о свакој предложеној измени и допуни гласаће се понаособ.

Измене и допуне могу се подносити и у току овог другог читања.

Најзад ће се, пошто ово буде свршено, гласати коначно о читавом закону. Пре него што се пређе на ово гласање, сваки посланик и сваки министар има права да изложи опште побуде у прилог примању или одбацивању предлога.

Члан 69.

Скупштина пре но што приступи коначном гласању, упућује предлог одбору ради прегледа и поправке редакције, као и ради довођења у сагласност његових изменењених и допуњењених одредбама било међусобно, било са неизмењеним одредбама, или којим ранијим позитивним законом. Овако исправљени предлог прочитаће се Скупштини чим одбор с прегледом буде готов. Даљи говор у Скупштини, може се водити само о редакцији, или о сагласности појединих одредбама предлога било међусобно, било са којим ранијим позитивним законом.

Члан 70.

Измене и допуне на законске предлоге може поднети један посланик или више њих укупно. Оне морају садржавати потпуну и тачну редакцију целокупног члана на који се односе, и бити написмено предате председништву.

Члан 71.

Предлагач измене или допуне излаже своје разлоге и побуде на говорници или са свога

места. Известилац, или место њега који други члан одбора, могу му одговорити.

Скупштина ће затим узимати предложену измену или допуну у претрес, ако се буде нашло најмање десет посланика да изјаве да је подржавају; у противном случају прелази се преко ње даље на дневни ред.

Ако је измена и допуна предложена у току првог или другог читања, она ће се, ако то буде захтевао известилац, или један од министара, или владин поверијеник, морати упутити одбору на оцену. У томе случају одбор је дужан поднети о њој своје мишљење на првој идућој седници. Предлагач, или ако их је више, један у њихово име, има права да буде саслушан у одбору.

Предложене измене и допуне штампаће се по одлуци скупштинској заједно са изменама својих предлагача, и раздавати посланицима увек кад о њима не буде решено на самој оној седници кад су предложене.

За одвојена мишљења поједињих одборника дотичног одбора не вреде одредбе овога закона о предложеним изменама и допунама, нити се она могу претварати у самосталне измене и допуне.

Члан 72.

За буџет и оне једногодишње законе који с њим стоје у непосредној вези, Влада није дужна подносити Скупштини мјење Државног Ствета. (Члан 112. Устава).

Члан 73.

Кад Влада буде поднела Скупштини на одобрење према чл. 52. Устава уговоре закључене

између Србије и страних држава, Скупштина неће гласати о појединим чланцима уговора, нити ће моћи решавати о каквим изменама и допунама.

Ако би се у току првога или другога читања учиниле примедбе на коју одредбу уговора, онда ће се поводом те одредбе моћи тражити, да се предлог врати одбору. Усвоји ли Скупштина такав предлог, одбор ће пре него што се приступи коначном гласању поднети Скупштини извештај о свима на тај начин упућеним му одредбама. Извештај може тражити: или да се уговор прими, или да се одложи, или да се одбаци.

Извештај ће се наштампати и раздати народним посланицима. Скупштина ће моћи наставити претрес и донети коначну одлуку пошто протече 24 часа од како је тај извештај раздан.

Кад Скупштина реши да се уговор одложи, то ће бити изјављено овим речима:

«Скупштина одлаже одлуку о поднетом јој уговору, а међу тим обраћа Влади пажњу на ове одредбе.» (Изнети од речи до речи текст тих одредаба).

Члан 74.

Законске предлоге могу подносити Скупштини и народни посланици појединце, или више њих заједно.

Законски предлог поднећен од стране једног или више посланика предаће се написмено и са потписима Председнику.

Предлог мора бити састављен у облику у којем се доносе закони.

Овакав предлог Председник ће одмах упутити нарочитом одбору у који улазе сви председници

одсека и по један члан биран у сваком одсеку. Овај одбор испитује да ли има места да се о предлогу решава у Скупштини, и о том подноси образложен извештај скупштини.

По саслушању овога извештаја скупштина без претреса одлучује, хоће ли се или не поднесени предлог упутити преко Владе Државном Савету на мишљење. Кад Савет буде вратио предлог Скупштини пропраћен својим мишљењем, или кад протекне рок за који је требало да Савет према чл. 145. тач. 2. Устава пошиље своје мишљење, предлог ће се упутити одсечима, и с њиме ће се даље поступити у свему онако као што се поступа и са законским предлогом од стране Владе.

Члан 75.

Кад Скупштина какав законски предлог свим одбаци, он јој се не може више подносити за време истога сазива (члан 121. Устава).

Члан 76.

Чланови Владе могу повући натраг законски предлог који су Скупштини поднели, док још није Скупштина коначно решила.

Народни посланици могу повући своје законске предлоге само за време начелног претреса.

ГЛАВА VII.

Питања, интерpellације и истраге

Члан 77.

Сваки посланик има право управљати министрима питања у почетку сваке скупштинске сед-

нице, али је о томе дужан претходно известити Председника Скупштине.

После одговора од стране надлежнога Министра можи ће још говорити само онај који је поставио питање.

Поводом постављених питања Скупштина не доноси никакав закључак.

Члан 78.

Сваки посланик има право управљати интерпелације на министре.

Интерпелација се мора претходно предати написмено председнику Скупштине. У њој ће се изложити предмет интерпеловања.

Овако упућена интерпелација прочитаће се у Скупштини на првој седници по пријему.

Члан 79.

Пошто Народна Скупштина прими изјаву интерpelованог министра, или кога другог министра који узме реч у име Владе о дану кад може на интерпелацију одговорити, онда ће народна Скупштина одлучити, у који ће се дан претрес о интерпелацији водити. Приликом ове одлуке неће се водити никакав претрес о самом предмету интерпелације.

Ако дотични Министар неби могао одмах означити дан када може на интерпелацију одговорити, он ће дужан бити учинити то најдаље за пет дана од дана када је први пут о њој саслушан.

На сваку интерпелацију министар је дужан одговорити и о свакој се интерпелацији мора одлука скупштинска донети у току истога сазива (члана

122. Устава), изузев случај кад Краљ распушти Скупштину.

Члан 80.

Одлука скупштинска којом се завршује претрес о интерпелацији и прелази на дневни ред, може бити проста или образложена (мотивисана).

Ако је предложен прости прелаз на дневни ред, он ће се морати ставити на гласање пре свију оних који су мотивисани

Члан 81.

Ако је предложени прости прелаз на дневни ред одбачен, прелази се на гласање о мотивисаним предлогима за дневни ред; ну Скупштина може решити да се мотивисани предлози пре него што се буде о њима решавало, уpute одсецима скупштинским. У овом случају одсеци се састају истога дана и бирају према одредбама напред изложени одбор, који је са своје стране дужан поднети Скупштини извештај прве идуће седнице.

О овоме одборском извештају и предложењоме прелазу на дневни ред, који он садржи, гласаће се на првом месту. Затим ако он буде одбијен, прећи ће се по реду који Скупштина означи на остале предлоге, све док један од њих не буде усвојен.

Члан 82.

Влада има право, да изјави који ће од предложених прелаза на дневни ред примити као до вољан израз поверења Скупштинског према њој.

Члан 83.

Интерпелант може своју интерпелацију повући натраг, све док не буду узети у решавање прелази

на дневни ред, који су поводом ње поднесени Скупштини.

Члан 84.

Скупштина има право скупштинске истраге у изборним и у чисто административним питањима.

Ове скупштинске истраге Скупштина води преко нарочитог свог одбора, изабраног према одлуци њеној једном општом листом у седници скупштинској или по одсекима.

Седнице у којима овај Скупштински одбор буде водио скупштинску истрагу јавне су, али њих може огласити за тајне било сама Скупштина, било одбор коме је вођење истраге поверено.

Члан 85.

Сва права која закони дају истражним судијама односно испитивања оних против којих се истрага води, позива и саслушавања сведока и вештака, проучавања противних докумената, припадају и одбору скупштинском који води скупштинску истрагу. Али Скупштина може у сваком случају по себице ограничити та права својом нарочитом одлуком.

Ако је потребно да се испит или саслушање учини на лицу места, одбор који води скупштинску истрагу може пренети своју власт на једног или више посланика из своје средине.

Члан 86.

Сведоци и вештаци имају у овом случају пред скупштинским одбором, који води скупштинску истрагу, и пред његовим изасланицима исте дужности као и пред кривичним судовима.

Члан 87.

Сведоци, вештаци или тумачи који се буду криво заклели пред одбором или његовим изасланицима, као и сви који су их навели давањем мита или којим другим начином да се криво закуну, казниће се као кривоклетници по одредбама кривичног закона.

Све овакве случајеве Председник ће Скупштине доставити преко министра правде на даљи поступак надлежној судској власти.

Члан 88.

Скупштинска истрага се прекида у случају распуштања Скупштине.

Ако су седнице скупштинске одложене или закључене, скупштинска истрага ће се обуставити док се наново Скупштина не састане. Али Скупштина може решити да се скупштинска истрага продужи и за време кад она није на окупу.

Члан 89.

Резултат скупштинске истраге износи се увек пред седницу скупштинску. Скупштина може пре ма њему или позвати Владу да поднесе извесне предлоге и предузме извесне мере према оптуженом особљу, или, ако би било дела које кривични закон казни, предати их преко надлежног министра судовима на ислеђење и суђење.

ГЛАВА VIII.
Молбе и жалбе.

Члан 90.

Молбе и жалбе, упућене Скупштини преко њенога Председника, на основу члана 123. Устава, морају бити предане написено и снабдевене потписима свију молилаца и жалилаца. Иначе их Скупштина неће ни испитивати нити што по њима предузимати.

Члан 91.

Ове ће молбе и жалбе бити упућене одмах одбору за молбе и жалбе, који ће их по реду којим су стигле скупштини, заводити у један нарочити протокол, у коме ће бити забележено име, презиме, занимање и стање молиоца и жалиоца, као и кратак излог предмета на који се односи дотична молба или жалба. Овај ће протокол сваки посланик моћи прегледати.

Члан 92.

Оне молбе и жалбе које се буду односиле на какав законски предлог, или иначе на какав предмет, који се већ претреса у скупштини, и који је повериен нарочитоме одбору, упутиће председник одбора за молбе и жалбе овом последњем одбору.

Председник одбора за молбе и жалбе, као и председник сваког другог одбора коме је извесна молба или жалба упућена, дужан је дати на разматрање сваком народном посланику ону молбу или жалбу коју овај буде захтевао.

Члан 93.

Оне молбе или жалбе које одбор за молбе и жалбе не буде упутио ком другом одбору поделиће се у три групе:

1., Молбе и жалбе за које налази да их треба упутити једном од министара;

2., Молбе и жалбе које мисли изнети пред скупштину, не водећи рачуна о томе да ли је њих већ упутио надлежном министру или не;

3., Молбе и жалбе које мисли да није вредно износити пред скупштину.

Ни о једној молби и жалби не може скупштина решавати, односно самога предмета њенога, ако она долази у круг рада поједињих министара, а пред њима није била, и такве молбе и жалбе одбор ће упућивати надлежном министру.

Одбор је дужан у повременим саопштењима Народној Скупштини објавити своје одлуке о молбама и жалбама које није изнео скупштини на решавање. Он је такође дужан доставити сваком народном посланику своју одлуку односно оне молбе и жалбе за које овај буде то захтевао.

Члан 94.

Сваки посланик има право да тражи у року од месец дана, од како је одборска одлука о њој донесена, да се о извесној молби или жалби поднесе извештај у седници скупштинској, па ма каква била одлука одборска о њој. Овај се захтев мора увек испунити.

По истеку овога рока од месец дана одлука одборска да се извесне молбе и жалбе не износе пред скупштину постаје коначна.

Члан 95.

О молбама и жалбама за које је одбор решио да се изнесу пред скупштину прочитаће се одборски извештај, и пошто се надлежни министар слуша, скупштина ће о њима донети своју одлуку.

О оним пак молбама и жалбама које буду изнете пред Скупштину на нарочити захтев једнога посланика, саслушаће се најпре посланик који је то захтевао, затим известилац сдборски и надлежни министар, па ће после тога Скупштина решити о њима.

Члан 96.

И у једном и у другом случају надлежни министар може тражити, да му се остави известан рок да своје мишљење о дотичној молби или жалби изнесе Скупштини. Овај рок не може бити дужи од 15 дана.

Члан 97.

Они нарочити одбори, којима буду упућене једине молбе или жалбе, поменуће их у својем извештају Скупштини.

ГЛАВА IX.

Г л а с а њ е.

Члан 98.

Скупштина може решавати ако је у њезиној седници више од половине целокупног уставом одређенога броја посланика.

Глас се може давати само лично.

За пуноважан закључак потребна је савршена већина гласова присутних чланова.

Кад се гласа о каквом предлогу, па се деси равна подела гласова, предлог о коме се гласало одбачен је. (Чл. 110. Устава).

Члан 99.

Председништво је дужно уверити се пре отварања седнице и приликом сваког гласања, да ли у скупштини има толико посланика колико је потребно за решавање.

Ако се у самоме председништву појаве несугласице око тога питања, или ако десет посланика изјаве да по њиховом уверењу у Скупштини нема довољног броја посланика за решавање, извршиће се прозивка пре него што се приступи гласању.

Ако се не буде могло гласати због недовољног броја посланика, онда ће се ставити на дневни ред за идућу седницу на прво место.

Члан 100.

Ни један предлог законски не може бити усвојен укупно, ако пре тога сваки члан његов није усвојен посебно.

О предложеним изменама и допунама гласаће се увек пре него што се пређе на гласање о главном предмету.

Члан 101.

Председник одмах оглашује резултат скупштинског гласања.

Члан 102.

Гласање у Скупштини бива: седењем и устајањем, гласно поименце или тајно.

Члан 103.

Гласање седењем и устајањем бива у свим случајима у којима није овим законом или Уставом наређен други начин гласања.

О ресултату гласања седењем или устајањем решава председништво. Ако је по његовом мишљењу ресултат сумњив, приступиће се новом гласању. Ако и по други пут резултат буде сумњив, приступиће се гласању гласно поименце.

Члан 104.

Седењем и устајањем гласа се на овај начин: Председник позива да устану сви они, који гласају против предлога.

Члан 105.

Гласање гласно поименце бива:

1., кад се гласа о целокупном законском предлогу (члан 111. Устава);

2., кад гласање седењем и устајањем да сумњив ресултат и после другога покушаја, изузев случајеве нарочито предвиђене овим законом;

3., у свим случајима кад Влада или двадесет посланика затраже тако гласање (члан 111. Устава). Ово се може тражити пре него што је се приступило гласању, а такође и одмах после гласања седењем и устајањем, ако се сумња у резултат овога гласања.

Члан 106.

При гласању гласно поименце, један од секретара прозиваће посланике поименце, и ови ће гласити речима: „за“ или „против“. По свршеној

прозивци прозиваће ће још једном они посланици који се првог пута не буду одазвали, па ће тек после тога председник објавити да је гласање закључено.

Члан 107.

Тајним гласањем гласаће се: при изборима кандидата за Државни Савет које Народна Скупштина предлаже Краљу и при изборима чланова Државног Савета из листе кандидата коју је Краљ поднео Народној Скупштини (чл. 141. Устава); при изборима председника и чланова Главне Контроле (члан 180. Устава; при изборима свију скупштинских часника и при изборима одбора скупштинских кад се врше у седници скупштинској.

Ово гласање вршиће се листићима који ће се метати у отворену куверту нарочито за то спремљену.

Сви листићи којима се гласа, морају бити једне величине, једне боје и и једног облика.

Посланици ће један за другим по прозивци секретаревој спуштати своје листиће у ковчежић, који ће стајати на столу председништва. Гласове ће ове бројати три, или према потреби више народних посланика, којима одређених, пред председништвом и скупштином.

Члан 108.

Ако се за избор кандидата за чланове Државног Савета и за избор председника чланова Главне Контроле не добије одмах у првом гласању савршена већина гласова, онда ће се прогласити за изабране они кандидати, који су у том првом гласању добили савршenu већину гласова.

36

За остали број неизабраних кандидата председништво наређује одмах наново гласање у скупштини истим начином.

При другом гласању Скупштина може бирати и друге кандидате, који у првом гласању нису добили гласова.

Но ако се и после овог другог гласања не добије за цео потребан број кандидата савршена већина гласова; онда у таквом случају Скупштина приступа ужем избору између оних кандидата, који су у другом гласању по реду имали највећи број.

ГЛАВА X.

Дисциплинарне казне.

Члан 109.

Скупштини припада искључиво право да у својој средини одржава ред преко својега Председника (члан 126. Устава).

Члан 110.

Дисциплинарне казне, којима се могу казнити народни посланици, ове су:

- 1., Опомена на ред;
- 2., Записана опомена на ред;
- 3., Одузимање речи;

4., Привремено искључење из седница скупштинских. Ово искључење не сме бити дуже од десет седница.

Прве две казне изриче сам Председник, друге две Скупштина на предлог Председникова или двадесет чланова скупштине.

Члан 111.

Опоменом на ред казниће се сваки посланик који буде својим говором или иначе својим понашањем у Скупштини нарушавао ред прописан овим законом.

Даће се реч посланику опоменутом на ред који, покоравајући се Председнику, жели да објасни свој говор. После његовог објашњења Председник ће изјавити да ли задржава или повлачи изречену опомену.

Члан 112.

Записаном опоменом на ред, која ће се забележити у протокол скупштински, казниће се сваки посланик који је у истој седници већ два пута раније опоменут на ред.

Члан 113.

Одузимањем речи казниће се:

Сваки посланик који би повредио ред, а већ је раније на истој седници био кажњен записаном опоменом на ред.

Сваки посланик који повреди ред, а већ је раније за време истога скупштинскога сазива био кажњен записаном опоменом на ред.

Сваки посланик који нанесе увреду једном посланику, или већем броју посланика, или Влади, или ком члану владе, или владином поверионику.

Члан 114.

Казном привременог искључења из скупштинских седница казниће се сваки посланик:

Који нанесе увреду Народној Скупштини, или њезином Преседнику;

Ко напада или вређа личност Краљеву, или чланове Краљевског Дома, или Краљевско Намесништво.

Члан 115.

Посланик који је кажњен казном привременог искључења из седница скупштинских дужан је уклонити се одмах из зграде скупштинске, нити ће се у њој појављивати за све време које је казна одредила.

У случају противљења председник ће наредити да се кажњени посланик силом уклони из скупштине. Ако буде потребно, Председник ће привремено обуставити седницу.

За све време док траје ова казна кажњени ће посланик бити лишен своје посланичке дневнице.

Члан 116.

Казну одузимања речи и привременога искључења из скупштинских седница изриче Скупштина као предлог Председника или двадесет посланика првотом већином гласова. За казну одузимања речи гласа се седењем и устајањем, а за казну привременог искључења из скупштинских седница гласа се тајним гласањем.

У своме предлогу Председник или двадесет посланика означавају за колико ће седница кажњени посланик бити искључен из скупштине.

Члан 117.

Посланик против кога се предлаже казна привременог искључења из скупштинских седница има увек право да говори сам у своју одбрану, или да пусти да у његово име говори други народни посланик кога он буде одредио.

Члан 118.

И казна одузимања речи и казна искључења из седница скупштинских биће увек забележена у протоколу скупштинском.

Члан 119.

Ако би који посланик извршио какво кривично дело у самој згради скупштинској, претрес ће се, ма о чему он био, одмах обуставити.

Председник ће одмах известити скупштину о извршеном делу, а дотичног посланика позваће на одговор и протоколарно саслушати.

Овај протокол Председник ће саопштити скупштини, а ако има места и судској надлежној власти. Судска ће власт затим поступити као и да је дело извршено ван зграде скупштинске.

Члан 120.

Ако се народни посланик оптужује за какво кривично дело учињено ван зграде скупштинске, или за дугове, судска ће власт поступити према члану 125. Устава.

Народна ће Скупштина на истој седници, на којој је саопштена тражња надлежне судске власти да се дотични посланик узме на одговор, упутити ову тражњу одсецима скупштинским. Одсеци ће изабрати сваки по једнога члана у одбор за испитивање основаности ове тражбе истим начином којим се бирају и одбори за проучавање законских предлога.

Одбор је овај дужан поднети Скупштини извештај у року од петнаест дана од кад је изабран. Извештај одборски ставиће Скупштина на свој дневни ред одмах за прву идућу своју седницу.

ГЛАВА XI.

Одржавање реда у згради скупштинској.

Члан 121.

Председник Народне Скупштине дужан је старати се о спољној и унутарњој скупштинској сигурности. А све власти државне дужне су се одавати његовом позиву и указати му потребну помоћ да се отклони сваки напад и свака насиљна повреда Народној Скупштини.

Члан 122.

Никаква оружана сила не може се поставити у згради Народне Скупштине, нити у њезином дворишту.

Нико оружан не сме ући у зграду Народне Скупштине осим лица, која по пропису оружје носе, а у скупштину по скупштинском послу долазе (чл. 126. Устава). По скупштинскоме пак послу могу у Народну Скупштину оружани долазити само ађутанти Краљеви и они виши официри, који га прате при отварању скупштине, министар војни, повереници министра војног, који имају да бране какав законски предлог, жандарми који су председништву стављени на службу.

Члан 123.

Надзор над одржавањем реда у унутрашњости скупштинске зграде води искључиво председник

у име саме Скупштине. Ради тога потребан број жандарма, који одређује сам председник Народне Скупштине, министар унутрашњих дела одмах у почетку сазива ставља му на расположење.

Ови жандарми носиће нарочити видљив знак који прописује Скупштина, и по коме ће се они увек моћи разликовати од осталих жандарма.

Члан 124.

Нико ко није посланик, или ко не припада скупштинском особљу, не може ни под каквим изговором остати за време седнице скупштинске у дворани скупштинској.

Члан 125.

За све време трајања седнице лица, која су ушла на галерије скупштинске за новинаре и за слушаоце, остаће седећи и ћутећи.

Улазнице за ове галерије издаваће председништво скупштинско.

Члан 126.

Ако би ко од слушалаца давао знаке одобравања или неодобравања биће с места удаљен из зграде скупштинске. Не може ли се пронаћи које те знаке давао, уклониће се читава група слушалаца, из чије су средине ти знаци изишли.

Члан 127.

Ако би који од слушалаца нарушио ред у Скупштини, председник ће наредити да га с места предаду надлежној власти.

ГЛАВА XII.
Давање осуства посланицима.

Члан 128.

Ни један се посланик не може удалити из места где је Скупштина, док не добије од Скупштине осуство.

У изузетним хитним случајевима председник Скупштине може сам дати до пет дана осуство посланицима, он је тада дужан о томе известити Скупштину.

Члан 129.

Свако тражење осуства упућује се председнику Скупштине, који сам саопштава Скупштини у почетку прве идуће седнице.

Скупштина решава о траженом осуству без претреса.

Члан 130.

Ако буде на осуству, и иначе у немогућности да долазе на скупштинске седнице, толико посланика, да се према чл. 110. Устава не може решавати у Скупштини, председник ће позвати да се врати пре истеклог осуства потребан број посланика, те да Скупштина може решавати. Међу одсутним посланицима позиваће се најпре они који су најдуже провели на осуству.

Члан 131.

Сматраће се као одсутан без добивенога осуства сваки посланик, који без икаквог извиђења није на три седнице што иду једна за другом до-

лазио. Исто ће се тако сматрати као одсутан без добивеног осуства онај посланик, који не буде дошао у свој одсек или одбор на три седнице узастопце, а нема за то никакве извине.

Члан 132.

За све време за које буде одсуствовао, посланик неће примати своју посланичку дневницу.

Члан 133.

Сваки посланик народни може дати оставку на своје посланичко место. Ова се оставка има упутити Председнику Скупштине који је саопштава Скупштини. Оставка, пре него што је пуномоћство оверено, неће задржавати Скупштину од испитивања и решавања да ли је избор био правilan или не.

ГЛАВА XIII.

Скупштинско особље и рачуноводство.

Члан 134.

Скупштинско особље дели се на особље за законодавне и особље за административне послове.

Особље за законодавне послове стоји под непосредном управом Преседника Скупштине. Оно израђује стенографске белешке о седницама скупштинским и стара се да законски предлози и све друге ствари, за које то овај закон наређује, буду у времену које је одредио Преседник Скупштине наштампани и раздани народним посланицима.

Особље за административне послове стоји под непосредном управом чувара Народне Скупштине.

Ово особље води надзор о одржању зграде и на-
мештаја скупштинског; оно чува и уређује скуп-
штинску архиву и скупштинску библиотеку, рукује
накасом скупштинском, и стара се о извршењу на-
редба које је Скупштина или њено председни-
штво издало.

Члан 135.

Чувара Народне Скупштине бира Скупштина
на предлог свога Председника за време скупштин-
ске періоде.

За чувара Народне Скупштине може бити иза-
бран само онај, који је свршио факултет или какву
вишу стручну школу.

Нарочита ће уредба одредити годишњу плату
чувару Народне Скупштине и особљу скупштин-
ском из буџета Народне Скупштине.

Члан 136.

Чувар Народне Скупштине узеће по договору
са министром унутрашњих послова при отварању
сваког скупштинског сазива, а привремено до из-
бора председништва, потребан број скупштинског
особља и известан број служитеља на службу у
Народној Скупштини.

Члан 137.

Један одбор од 7 чланова, изабран у одсе-
цима скупштинским, испитиваће на крају сваког
скупштинског сазива рачуне скупштинске. У ово-
ме ће одбору председавати један од потпредсед-
ника Скупштине кога буде одредио Председник.

ГЛАВА XIV.

Скупштинска библиотека, архива и печат.

Члан 138.

Буџетом Народне Скупштине одређује се сва-
ке године извесна сума новаца за Скупштинску
библиотеку.

Из те суме ће чувар Народне Скупштине у
споразуму с председником набавити она српска и
страна дела, која се покажу потребна за разне
послове скупштинске.

Члан 139.

Библиотеком скупштинском могу се служити
сви народни посланици. Друга лица моћи ће се
њоме послужити по нарочитом овлашћењу Пред-
седника Скупштине.

Из Скупштинске библиотеке моћи ће одно-
сити књиге само народни посланици.

Члан 140.

Ако се укаже потреба, Скупштина ће моћи
на предлог Председника наименовати једног наро-
читог библиотекара.

Члан 141.

У Архиви Скупштинској чуваће се сва акта
и протоколи који се односе било на избор народ-
них посланика, било на рад Народне Скупштине
и свију њених одсека и одбора.

Архива скупштинска стоји под надзором чу-
вара Народне Скупштине. Њом управља архивар.

Члан 142.

Скупштина има свој печат са грбом Краљевине Србије и натписом у наоколо: «Српска Народна Скупштина.»

За време скупштинских сазива печат скупштински ће чувати Председник Скупштине, а у међувремену од једног сазива до другог печат ће бити предан на чување чувару Народне Скупштине

ГЛАВА XV.

Одело и знак народних посланика.

Члан 143.

При отварању и затварању скупштинских седница, као и у другим свечаним приликама у којима Народно Представништво учествује и присуствује, народни посланици долазе у једнообразном свечаном оделу од домаће производње, осим оних који по својем чину и звању носе законом прописано одело.

Облик овога одела прописаће председништво по саслушању стручних лица.

Члан 144.

Да би се чланови Скупштине поради очувања својих права предвиђених чл. 125. Устава могли као такви у потреби показати, установљава се нарочити знак који ће посланик носити за време трајања мандата и коме ће облик одредити председништво.

Свака повреда овога закона и свака злоупотреба са овим законом казниће се по § 104. б. кривичног законника.

Закључак.

Члан 145.

Овај закон важи од дана кад га Краљ потпише, и онда губи силу Закон о пословном реду у Народној Скупштини од првог Октобра 1870. године, као и све његове измене и допуне.

Препоручујемо свима Нашим министрима, да овај закон обнародују и о извршењу се његовом старају, властима пак заповедамо, да по њему поступају, а свима и свакоме, да му се покоравају.

1. Новембра 1889. год.
у Београду.

(М. П.)

Видео и ставио државни печат,
чувар државног печата.
Министар правде,
Гл. Гершић с. р.

Ут. б.
38596

Јов. Ристић с. р.
К. С. Протић с. р.
Ј. Вели-Марковић с. р.

Председник министарског савета,
министр иностраних дела,
генерал,

С. Грујић с. р.

Министар грађевина.
П. Велимировић с. р.

Министар Финансије,
д-р. М. В. Вујић с. р.

Министар
просвете и црквених дела,
Св. Милосављевић с. р.

Министар правде,
Гл. Гершић с. р.

Министар
народне привреде,
Ст. Р. Поповић с. р.

Министар
унутрашњих дела,
К. С. Таушановић с. р.

Министар војни,
пуковник,

Д. Ђурић с. р.